

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I en langvarig offentlig debat om forsikringsmæglerens uvildighed, når der formidles pensionsordninger til kunder, er der rejst kritik af forsikringsmæglerens aflønningsform. Kritikken består overordnet af fire punkter:

Der er ikke fuld gennemsigtighed omkring aflønningsformen mellem forsikringsmægler og forsikrings-selskab. Det medfører, at kunden ikke er tilstrækkeligt informeret om, at forsikringsmægleren modtager provision, og at provisionen stammer fra en del af kundens præmieindbetaling.

Forsikringsmæglerne placerer forsikringsaftalerne hos de forsikrings-selskaber, der tilbyder høje etableringsprovisioner til forsikringsmæglerne.

Forsikrings-selskaberne kritiserer forsikringsmæglerens håndtering af kundens ønske om at indbyde flere forsikrings-selskaber til at give tilbud på en forsikringsløsning ved at sende kundens forsikringsbehov i udbud.

De høje etableringsprovisioner giver forsikringsmæglerne et incitament til at anbefale hyppigt skift mellem forsikrings-selskaber.

På baggrund af denne kritik afgav Finanstilsynet den 7. marts 2005 en redegørelse til økonomi- og erhvervsministeren om aflønning af forsikringsmæglerne. Redegørelsen er offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside, www.finanstilsynet.dk.

Redegørelsen indeholder en gennemgang af de lov-mæssige rammer og af forsikringsmæglerens aktiviteter og aflønning. Til brug for redegørelsen var indhentet oplysninger fra forsikringsmæglerbranchen, Dansk Industri, Forsikring & Pension samt syv livs- og pensionsforsikrings-selskaber.

I arbejdet med udarbejdelsen af dette lovforslag om ændring af forsikringsformidlingsloven har det vist sig hensigtsmæssigt, at reglerne om forsikringsmæg-

leres aflønning gælder ved formidling af såvel livsfor-sikringer som skadesforsikringer.

2. Indhold

2.1. Forsikringsmæglervirksomheders aflønning

Efter gældende lov skal en forsikringsmæglervirksomhed skriftligt oplyse kunden om, at der modtages provision fra et forsikrings-selskab, og at kunden på anmodning kan få oplyst provisionens størrelse. Forsikringsmæglervirksomheden skal indgå en samarbejdsaftale med kunden, der angiver, hvilke ydelser forsikringsmægleren skal levere. Samarbejdsaftalen skal også indeholde oplysning om, hvilken honorering forsikringsmægleren modtager.

For at imødekomme den rejste kritik af forsikringsmæglerens uvildighed foreslås reglerne om forsikringsmæglerens aflønning ændret, så der ikke opstår tvivl om, at forsikringsmægleren er kundens repræsentant og at mægleren ikke lader sig lede af egne interesser.

Det foreslås, at kunden og forsikringsmægleren skal aftale kundens betaling for forsikringsmæglerens ydelser, og at forsikringsmæglerens vederlag betales af kunden. Det vil efter forslaget være muligt for kunden at aftale med forsikrings-selskabet, at forsikringsmæglerens vederlag ved etablering af forsikringsaftalen kan finansieres af forsikrings-selskabet.

Som udgangspunkt foreslås et forbud mod, at forsikringsmægleren modtager provision eller andet vederlag fra forsikrings-selskaberne. Udenlandske forsikrings-selskaber indregner kutymemæssigt forsikringsmæglerens provision i forsikringspræmien. I situationer, hvor en kunde vælger at placere sin forsikring i et udenlandsk forsikrings-selskab, der ikke er etableret her i landet, foreslås derfor en undtagelse fra provisionsforbuddet, således at kundens forsikringsmægler i disse tilfælde kan modtage provision fra det udenlandske forsikrings-selskab. Lovforslaget indeholder dog en pligt til, at forsikringsmæglerne skal videre-sende provisionen til kunden.